

[Glistrup.]

listiske og usympatiske. Der er imidlertid det karakteristiske ved finansministeren, at han aldrig nogen sinde har kunnet beregne eller forudse, hvordan socialdemokratiets egne finansforslag ville virke: de virker hver gang modsat af, hvad han siger. Hvordan skulle man så kunne tro på, at han var noget sandhedsvidne vedrørende fremskridtsspareforslagene? Det er han ikke, kan jeg betro fru Grethe Philip, og derfor er den indvending i hvert tilfælde slet ikke holdbar.

Hr. Albertsen savnede, hvad der i forslaget indgik om tjenestemandspensionister. Der skal jeg lige for god ordens skyld gøre hr. Albertsen opmærksom på, at han var på afveje, når han troede, at de skulle have deres fulde tjenestemandspension oven i folkepensionen. Det ville han kunne læse i principudformning under punkt 4) og 5) i bemærkningerne til det forslag, vi behandler. Men hvis han vil ned til selve realiteterne, selve substansen i det, skal jeg henvise hr. Albertsen til at læse det ændringsforslag, som fremskridtspartiet stillede til finanslovens § 26.

Det var ikke blot hr. Albertsen, der savnede noget i forslaget, det gjorde SF's ordfører også. Hun savnede regler om invalidepensionister og enkepensionister, og det har hun da ret i. Der kan jeg ikke hjælpe hende med nogen service-tjeneste. Der er ikke noget om invalide- og enkepensionister i det, lige så lidt som der er noget om ålens fredning i Limfjorden eller andre i forhold til det foreliggende forslag irrelevante emner. Det foreliggende forslag er et forslag om ældrepension, om pension for mennesker, som har passeret pensionsalderen, og derfor er der intet mærkeligt i, at fremskridtspartiets i allerhøjeste grad ansvarsbevidste og fornuftige forslag om invalidepensionister og enkepensionister ikke omhandles i dette forslag, for det er slet ikke det emne, som forslaget har.

Forslaget gælder som sagt kun for dem, der har passeret en vis aldersgrænse, og vi kan da alle sammen med fru Tove Jørgensen være enige i, at det ville være lykkeligt, om denne aldersgrænse kunne sættes under de 67 år. Men i fremskridtspartiet kan vi desværre ikke leve op til de høje idealer, fru Tove Jørgensen har for nærværende. Vi må respektere, at der gælder en tyngdelov, vi må respektere, at Danmarks økonomi faktisk er bragt ud i et ganske

enormt uføre, og derfor kan vi desværre ikke tillade os på nuværende tidspunkt at gå ind for at nedsætte pensionsalderen.

Når fru Tove Jørgensen så forholdsvis let kunne komme frem til det, er det, fordi hun er af den opfattelse, at det ville spille en rolle ved bekæmpelse af arbejdsløsheden. Fru Tove Jørgensen tror nemlig, at der er en bestemt sum af arbejde, der skal udføres her i landet, og at man derfor ved at nedsætte pensionsalderen til f. eks. 64 år ville opnå, at de, der nu ellers tager arbejdspladser op for andre, ville give plads for den 19-årige eller den 33-årige, som nu må gå arbejdsløse, men det skyldes simpelt hen, at fru Tove Jørgensen ikke fatter, hvordan de økonomiske sammenhænge er. Der ville blive flere arbejdsløse 19-årige og 33-årige, hvis den 64-årige fik lov til at gå over på pension. Sådan er nu engang sammenhængen, men at fru Tove Jørgensen, med den baggrund hun har, ikke rigtig er inde i sammenhængen i det økonomiske samfund, som vi lever under, skal jeg da ikke bebrejde hende. Den har aldrig levet, der klog på det er blevet, hun først ej havde kær. Nøjagtig det samme kan man slutte dette indlæg med at sige om fru Tove Jørgensens indlæg, ligesom man kunne hæfte dét på det, som socialministeren anførte i sin bedømmelse af lovforslaget. Det er simpelt hen, fordi man ikke har sat sig ind i de grundlæggende tanker bag dette fremskridtsforslag, at man har givet det så hård en verbal medfart, som det har fået under debatten her i dag.

Men der gik trods alt ca. 24 år, fra det tidspunkt Steincke fremsatte sit Fremtidens Forsørgelsesvæsen, til han kunne skrive under på sin socialreform i 1933. Jeg er ikke nogen stor spåmand, når jeg siger, at vi i fremskridtspartiet nok skal opleve at få vort forslag at se i Lovtidende i løbet af mindre end en tredjedel af den periode, der gik for Steincke med at få sine socialpolitiske tanker gennemført. Det tror jeg enhver, der fornemmer udviklingen i det danske samfund, vil kunne forstå, og derfor skal jeg altså ikke rose mig af store spåmandsevner i anledning af, at jeg kan sige: den tid skal nok komme og skal komme meget hurtigt, da dette forslag også vil kunne findes i Lovtidende.

Tove Jørgensen (DKP):

Skønt jeg nødig vil tage tingets tid ret meget længere, må jeg lige komme med nogle be-